

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113216823
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4113216823.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobkyne: H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX X., zastúpenej Nagy & Partners, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Športová 470/11, 924 01 Galanta, proti žalovanému: J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX B, XXX XX X., zastúpenému JUDr. Norbert Kálmán, advokátskou kanceláriou so sídlom Sv. Beňadika 30/B, 949 01 Nitra, o zaplatenie sumy 25.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/271/2014-155 zo dňa 26.11.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-168 zo dňa 12.02.2021 a opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-181 zo dňa 29.04.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami p
o t v r d z u j e .

Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom č. k. 17C/271/2014-168 zo dňa 12.02.2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-168 zo dňa 12.02.2021 a opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-181 zo dňa 29.04.2021 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 25.000 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne, počnúc 05.02.2013 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobkyne. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 34, § 35 ods. 1, 2, § 37 ods. 1, § 39, § 121 ods. 3, § 149 ods. 2, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1, § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“). V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa v spore domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 25.000 eur spolu s príslušenstvom. So žalovaným dňa 03.10.2012 uzavrela Dohodu o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode (ďalej len „Dohoda“), kde v článku III. predmetnej dohody sa dohodli, že žalovaný uhradí žalobkyni titulom vypořádania BSM sumu 25.000 eur, a to do 30 dní od výmazu informatívnej poznámky z LV č. XXXX, pre kat. územie M. obec X.. Žalovaný mal predmetnú sumu uhradiť do 04.02.2013, pričom svoj záväzok nesplnil.

2. Súd mal súd za preukázané, že strany sporu sa pre vysporiadanie majetku po rozvode rozhodli formou Dohody o vysporiadanie BSM, pričom v predmetnom spore nebolo sporné, že strany uzavreli Dohodu o vypořádání BSM, na základe ktorej sa žalobkyňa vzdala všetkých svojich nárokov k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. územie M., obec X., ako parcela registra C, č. 10910/1 záhrady o výmere 1.742 m², parcela registra C, číslo 10910/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 89 m², rodinný dom súpisné číslo 1641 postavený na parc. č. 10910/4 a ani to, že žalovaný sa zaviazal

vyplatiť žalobkyni sumu a to z titulu vyporiadania BSM. Sporná bola skutočnosť, že žalovaný odmietal splniť povinnosť, čo odôvodňoval tým, že predmetné nehnuteľnosti v čase zániku BSM neexistovali, čiže nemohla patriť ani do BSM. Z obsahu predmetnej Dohody vyplynulo, že predmetná Dohoda o vysporiadaní BSM nie je právnym úkonom, ktorým dochádza k prevodu vlastníckeho práva, ale je iba dvojstranným právnym úkonom medzi bývalými manželmi o ich vzájomnom finančnom vysporiadaní ohľadom BSM. Strany sporu si predmetnou dohodou vysporadúvali len finančné plnenia, z predmetnej dohody nevyplývalo a nebolo žalovaným ani preukázané, že by sa predmetnou dohodou mal upraviť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a preto jeho obrana, že k prevodu nehnuteľnosti prišlo ešte skôr, než boli právoplatne rozvedení, čiže predmetné nehnuteľnosti nemohla ku dňu zániku manželstva tvoriť masu BSM, je v tomto prípade právne irelevantná.

3. Z predmetnej dohody jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania BSM sumu vo výške 25.000 eur a v dôsledku tejto dohody došlo aj k ukončeniu sporov, ktoré v tom čase na súde prebiehali a mohli mať zásadný význam ohľadom masy BSM. Z výpovedí žalovaného na pojednávaní konanom dňa 18.11.2015 taktiež jednoznačne vyplynulo, že predmetnú dohodu podpísal dobrovoľne, bez nátlaku, nerozporoval nedostatky náležitostí vôle, čiže dohoda bola urobená slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito. Žalovaný dohodu spochybňoval len v tom zmysle, že nemá peniaze na vyplatenie, jeho tvrdenie, že nemá finančné prostriedky nemôže spôsobiť neplatnosť Dohody, a preto súd mal za to, že žaloba bola podaná dôvodne. Pretože si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy riadne a včas nesplnil, čím sa dostal do omeškania, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania, a to vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej priznal plnú náhradu trov konania s odkazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 2, § 232 ods. 3 CSP.

5. Opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-168 zo dňa 12.02.2021 súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku tak, že v záhlaví v označení žalovaného doplnil označenie jeho právneho zástupcu, ktoré správne má znieť JUDr. Norbert Kálmán, advokátska kancelária so sídlom Sv. Beňadika 30/B, 949 01 Nitra. Pri vyhotovení rozsudku bol pri označení žalovaného opomenutý jeho právny zástupca, preto súd vykonal opravu tejto zrejmej nesprávnosti podľa § 224 CSP.

6. Opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-181 zo dňa 29.04.2021 súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku a záhlavie opravného uznesenia č. k. 17C/271/2014-168 zo dňa 12.02.2021 podľa § 224 CSP v časti označenia dátumu narodenia žalobkyne, ktorý v týchto rozhodnutiach absentoval.

7. Proti tomuto napadnutému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne. V podanom odvolaní poukázal na konanie sp. zn. 10C/58/2012, v ktorom sa žalobkyňa domáhala vyporiadania BSM po rozvode, do ktorého podľa nej patrili aj nehnuteľnosti, ktoré žalovaný počas manželstva previedol. Poukázal aj na konanie sp. zn. 12C/58/2012, v ktorom sa žalobkyňa domáhala určenia relatívnej neplatnosti zmluvy, ktorou boli predmetné nehnuteľnosti prevedené. Uvedené nároky žalobkyne boli nahradené tak, že jej z tejto dohody vznikol nárok na finančné vysporiadanie vo výške 25.000 eur. Opätovne namietal, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa k ú. M. zapísané na LV č. XXXX, parc. č. 10910/1, záhrady o výmere 1742 m², parc. č. 10910/4, zast. plochy a nádvorja o výmere 89 m², rodinný dom s. č. XXXX na parc. č. 10910/4 v čase zániku manželstva netvorili predmet BSM, pretože vlastníctvo k nim nadobudla tretia osoba. Ku dňu uzatvorenia Dohody neexistoval žiadny nevyporiadany majetok tvoriaci BSM. Hodnovernosť údajov o vlastníckovi veci, o ktorej žalobkyňa tvrdí, že patrí do BSM, vyvrátená nebola. Vzhľadom na absenciu existencie nevyporiadaneho majetku, nebolo možné uzatvoriť platnú dohodu o vyporiadaní BSM a tento úkon je neplatný.

8. K podanému odvolaniu žalovaného doručila súdu vyjadrenie žalobkyňa, navrhujúc napadnutý rozsudok potvrdiť. Stotožnila sa s dôvodmi, právnym posúdením a záverom súdu prvej inštancie. Žalovaným podané odvolanie považovala za účelové a nedôvodné. Žalovaný podal svoje odvolanie výlučne len v záujme oddialenia svojej povinnosti uhradiť žalovanú sumu. Žalobkyňa všetky žalovaným uvádzané argumenty vyvrátila. Žalovaný sa snaží konajúce súdy zmiasť argumentáciou, že určité hodnoty - nehnuteľnosti v čase rozvodu fyzicky a právne nepatrili do BSM, a teda, že žalovaný sa nemohol zaviazat' žalobkyňu pomerne vyplatiť na vyrovnanie podielov aj za tieto nehnuteľnosti. Táto argumentácia žalovaného je však nepravdivá a zavádzajúca. Je zrejme, že keby dohoda o vyporiadaní

BSM zo dňa 03.10.2012 nebola uzatvorená, tak by žalobkyňa v súdnych konaniach sp. zn. 12C/58/2012 a sp. zn. 12C/58/2012 nevzala späť podané žaloby a riadne by sa v nich pokračovalo až do meritórneho a právoplatného rozhodnutia vo veci. Späťvzatie žalôb vôbec neznamená, že žalobkyňa uznala, že by dané nehnuteľnosti nemali patriť do BSM. V plnom rozsahu sa pridržiala predchádzajúcich písomných, ako aj ústnych vyjadrení a mala za to, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňou uplatnený nárok je dôvodný.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k tomu záveru, že v zákonnej lehote podané odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s opravnými uzneseniami ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 25.000 eur spolu s príslušenstvom na tom právnom základe, že so žalovaným dňa 03.10.2012 uzavrela dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde v článku III. predmetnej dohody sa dohodli, že žalovaný uhradí žalobkyni titulom vyporiadania BSM sumu 25.000 eur, a to do 30 dní od výmazu informatívnej poznámky z LV č. XXXX, pre kat. územie M., obec X.. Žalovaný mal predmetnú sumu uhradiť do 04.02.2013, pričom svoj záväzok nesplnil. Manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 15C/248/2009 dňa 18.02.2010. Vo veci samej rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 25.00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 05.02.2013 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozhodnutiu súdu podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením č. k. 12Co/184/2019-132 zo dňa 31.03.2021 tak, že rozsudok súdu v spojení s opravnými uzneseniami zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č. k. 17C/271/2014-155 zo dňa 26.11.2020 v spojení s opravnými uzneseniami tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 25.000 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne, počnúc 05.02.2013 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobkyne. Aj proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

11. Odvolací súd, rozhodujúc o podanom odvolaní, preskúmal v danej veci napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy správne vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

13. Podľa § 149 ods. 2 OZ, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

14. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

15. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že cieľom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vyporiadanie ich spoločného majetku, ktorý podľa § 143

Občianskeho zákonníka patril do bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu zániku manželstva. Podľa § 149 Občianskeho zákonníka, existujú tri spôsoby vyporiadania, a to dohodou, súdnym rozhodnutím a uplynutím doby. Zákon preferuje dohodu, pre ktorú, pokiaľ jej predmetom nie sú nehnuteľnosti, nie je ustanovená žiadna forma. Dohoda môže byť uzavretá písomne, ústne i mlčky, resp. konkludentným činom. Ide o právny úkon, ktorý musí spĺňať všetky náležitosti vyžadované pre právne úkony v zmysle § 34 a nasl. OZ. V prípade, ak dohoda trpí vadami, čo do určitosti a zrozumiteľnosti alebo vážnosti a slobody prejavu vôle, možno uvažovať o jej neplatnosti podľa § 37 a nasl. OZ. Pod sankciou absolútnej neplatnosti dohoda nesmie byť ani v rozpore so zákonom a dobrými mravmi (§ 39 OZ). Subjektom oprávneným uzavrieť dohodu o vyporiadaní sú bývalí bezpodieloví spoluvlastníci, ktorí sú spôsobilí na právne úkony. Obsahom dohody je predovšetkým rozdelenie hnutel'nych a nehnuteľných vecí tvoriacich predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v širšom zmysle tiež vyporiadanie ďalších spoločných majetkových práv a povinností manželov, vrátane spoločných záväzkov a pohľadávok manželov. „Predpokladom ich vyporiadania je, že vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom a že v dobe jeho zániku existujú. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je možné vyporiadavať majetkové vzťahy, ktoré sa síce týkajú manželov, avšak nevznikli v súvislosti s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom, okrem prípadov, ak ich rozvedení manželia sami neurobia predmetom vyporiadania. ...ak manželia neurobia tento majetkový vzťah predmetom vyporiadania a obmedzia sa len na vyporiadanie vecí, ktoré tvorili bezpodielové spoluvlastníctvo a vyporiadanie spoločných dlhov, ktoré úzko súviseli s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom, nekonajú v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 39 OZ. Neplatnosť dohody o vyporiadaní z toho nie je možné vyvodzovať.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 113/2007)

18. Posudzujúc predmetnú vec podľa platných ustanovení Občianskeho zákonníka, mal odvolací súd preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 03.10.2012 k uzavretiu Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie po preskúmaní predmetnej dohody dospel k jednoznačnému záveru, že dohoda je platným právnym úkonom, vyjadrujúcim vôľu oboch zmluvných strán, ktorá neodporuje zákonu. Vychádzajúc z obsahu tejto dohody, je jednoznačné, že strany sporu mali vôľu uzavrieť dohodu o vyporiadaní majetku patriaceho do BSM. V tomto prípade strany sporu v Dohode zhodne prehlásili, že počas trvania BSM nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. územie M., obec X., ako parcela registra C, č. 10910/1 záhrady o výmere 1.742 m², parcela registra C, číslo 10910/4 zastavané plochy a nádvoría o výmere 89 m², rodinný dom súpisné číslo 1641 postavený na parc. č. 10910/4, aj keď tieto nehnuteľnosti boli zapísané v katastri nehnuteľností len na žalovaného, neskôr po ich prevedení na otca žalovaného. Strany sa v predloženej Dohode dohodli na takom vyporiadaní BSM, že žalobkyňa sa vzdáva všetkých nárokov k uvedeným nehnuteľnostiam, pričom žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania BSM sumu 25.000 eur, a to do 30 dní od výmazu informatívnej poznámky z LV č. XXXX pre k. ú. M..

19. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie správne rešpektoval dispozitívnu vôľu strán sporu pri uzatváraní dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyplývajúcu z ustanovení Občianskeho zákonníka a správne konštatoval, že v prípade uzatvorenej dohody o vyporiadaní sa nejedná o právny úkon, ktorým dochádza k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ale len o právny úkon, ktorým strany sporu ako bývalí manželia vyporiadávajú majetok nadobudnutý počas manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva formou vzájomného finančného vyporiadania. Keďže strany sporu v uzatvorenej dohode zhodne konštatovali, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. M. patrili do spoločného majetku manželov, na uvedené prehlásenie bolo potrebné v predmetnom spore prihliadnuť, rešpektujúc dispozitívnu vôľu strán pri uzatváraní tejto dohody. Pokiaľ žalovaný v tomto konaní namietal, že tieto nehnuteľnosti netvorili masu BSM, toto jeho tvrdenie je v rozpore s uzatvorenou dohodou o vyporiadaní BSM, v ktorej výslovne vyhlásil, že tieto nehnuteľnosti masu BSM tvoria. Súčasne z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 18.11.2015 vyplýva, že uzatvorenú dohodu o vyporiadaní BSM podpísal dobrovoľne, bez nátlaku, nerozporoval nedostatky náležitostí vôle pri jej uzatváraní, a teda odvolací súd mal za to, že predmetnú dohodu uzatvoril slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito. Na základe týchto skutočností s prihliadnutím na charakter dohody o vyporiadaní BSM, ktorej predmetom nebol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. M., ale len finančné vyporiadanie strán sporu po rozvode manželstva a zániku BSM, mal odvolací súd za to, že námietky žalovaného ohľadne predmetných nehnuteľností sú plne nedôvodné a boli žalovaným v spore vznesené účelovo. Tento záver podporila i skutočnosť, že žalovaný

pôvodne v konaní namietal len nedostatok finančných prostriedkov na vyplatenie nároku žalobkyne. Odvolací súd súčasne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 113/2007 (citované vyššie), v ktorom súd vyslovil názor, že vyporiadať nie je možné majetkové vzťahy, ktoré sa síce týkajú manželov, ale nevznikli v súvislosti s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom, okrem prípadov, ak ich rozvedení manželia sami neurobia predmetom vyporiadania. Uvedený názor je v súlade so zásadou dispozitívnej voľnosti účastníkov dohody o vyporiadaní BSM. V tomto prípade z obsahu uzatvorenej dohody medzi bývalými manželmi vyplýva, že tí vyššie uvedeným zhodným prehlásením v dohode nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. územie M., urobili predmetom vyporiadania, keď ich zahrnuli do uzatvorenej dohody o vyporiadaní BSM. Vyporiadanie vzájomných majetkových vzťahov medzi manželmi by sa preto malo vzťahovať aj na tieto nehnuteľnosti, a to bez ohľadu na to, či do bezpodielového spoluvlastníctva patrili, pretože účastníci dohody o vyporiadaní ich urobili predmetom vyporiadania ich vzájomných majetkových vzťahov. Vzhľadom na to, nebolo potrebné pred súdom ani vyvracať hodnovernosť údajov zapísaných v katastri nehnuteľností o vlastníctve nehnuteľností tak, ako namietal žalovaný. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na konania sp. zn. 10C/58/2012 a sp. zn. 12C/58/2012, tieto konania boli v dôsledku uzatvorenia dohody o vyporiadaní ukončené späťvzatím žaloby žalobkyňou a následným zastavením konania súdom. To, či by žalobkyňa v týchto konaniach mohla byť úspešnou pri prejednávaní tohto sporu, považoval odvolací súd za irelevantné.

20. Zákon v § 37 ods. 1 OZ pozitívne vymedzuje podmienky, za ktorých sa právny úkon považuje za platný, a tým aj účinný (schopný vyvolať právne následky). V prípade, že vôľa konajúceho subjektu je daná, na platnosť právneho úkonu sa podľa § 37 ods. 1 OZ vyžaduje, aby tento právny úkon bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Právny úkon je urobený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník prinútený určitými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo. Právny úkon je urobený vážne, ak vôľa smeruje naozaj k uskutočneniu právneho úkonu. Vôľa nie je vážna, ak prejavujúci nechcel vyvolať právne následky, ktoré by inak v dôsledku prejavu takej vôle nastali. Určitosť právneho úkonu sa musí týkať určenia účastníkov, ďalej podstatných zložiek obsahu právneho úkonu a predmetu, ktorého sa právny úkon týka. Prejav je neurčitý, ak sa neurčitosť nedá odstrániť ani výkladom (pozri § 35 ods. 2 a 3 OZ). Právny úkon je zrozumiteľný, ak obsah vôle konajúcej osoby je zrejmý z jej prejavu. V zmysle § 39 OZ právny úkon musí byť dovolený. Občiansky zákonník zakazuje nedovolený právny úkon. V prípade, že bol takýto právny úkon napriek zákazu urobený, nastupuje sankcia vo forme neplatnosti právneho úkonu. Neplatnosť právneho úkonu z dôvodu jeho nedovolenosti vzniká v prípadoch, keď právny úkon svojím obsahom či účelom odporuje zákonu, právny úkon obchádza zákon, právny úkon sa priechi dobrým mravom.

21. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal, že uzatvorená dohoda je neplatným právnym úkonom, s touto námietkou sa nemožno stotožniť. Uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM netrpí vadami, čo do určitosti a zrozumiteľnosti alebo vážnosti a slobody prejavu vôle, a teda nemožno uvažovať o jej neplatnosti podľa § 37 a nasl. OZ. Sám žalovaný na pojednávaní dňa 18.11.2015 potvrdil, že uzatvorenú dohodu o vyporiadaní BSM podpísal dobrovoľne, bez nátlaku a nerozporoval nedostatky náležitostí vôle pri jej uzatváraní. Uzavretú dohodu nemožno považovať ani za neplatnú ani v zmysle § 39 OZ, pretože ju nemožno vyhodnotiť v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi. Uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM nie je v rozpore so žiadnym kogentným ustanovením Občianskeho zákonníka alebo iného zákona, a zodpovedá právnym zásadám, resp. spoločenským normám, ktoré sú všeobecne akceptované spoločnosťou.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného ako nedôvodné a neopodstatnené, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP, úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).